

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 967/2012

af 9. oktober 2012

om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 for så vidt angår særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem⁽¹⁾, særlig artikel 397,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I direktiv 2006/112/EF fastsættes det, at alle teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser fra den 1. januar 2015 skal beskattes i den medlemsstat, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted (i det følgende benævnt »forbrugsmedlemsstaten«), uanset hvor den afgiftspligtige person, der leverer disse tjenesteydelser, er etableret.
- (2) For at lette overholdelsen af de fiskale forpligtelser i de tilfælde, hvor sådanne tjenesteydelser leveres til ikke-afgiftspligtige personer, er der indført en særordning for afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men ikke i den medlemsstat, hvor tjenesteydelserne leveres (i det følgende benævnt »EU-ordningen«). Den anden gældende særordning for afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet (i det følgende benævnt »ikke-EU-ordningen«), er blevet udvidet til at omfatte alle de pågældende tjenesteydelser. Dette vil gøre det muligt for ikke-etablerede afgiftspligtige personer at udpege en identifikationsmedlemsstat som ét samlet elektronisk kontaktsted for identifikation og angivelse af merværdiafgift (moms).
- (3) En afgiftspligtig person med hjemsteder og forretningssteder i mere end én medlemsstat bør inden for rammerne af EU-ordningen kunne udpege en hvilken som helst af de pågældende medlemsstater som identifikationsmedlemsstat, medmindre vedkommende har

hjemstedet for sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet. I så tilfælde er identifikationsmedlemsstaten den medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har hjemstedet for sin økonomiske virksomhed.

- (4) For at undgå uforholdsmæssige byrder for afgiftspligtige personer, der anvender EU-ordningen, bør det præciseres, hvordan der kan foretages en ændring af identifikationsmedlemsstaten i de tilfælde, hvor den afgiftspligtige person flytter sit faste forretningssted eller hjemstedet for sin økonomiske virksomhed på en sådan måde, at en ændring af identifikationsmedlemsstaten er nødvendig, for at vedkommende fortsat kan anvende ordningen.
- (5) Teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektroniske tjenesteydelser, der leveres i medlemsstater, hvor den afgiftspligtige person har etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted, er ikke omfattet af nogen af særordningerne. Det bør gøres klart, at sådanne leverancer bør angives direkte til den pågældende medlemsstat.
- (6) Eftersom begge særordninger er frivillige, kan en ikke-etableret afgiftspligtig person til enhver tid beslutte, at vedkommende vil ophøre med at anvende dem. Det er nødvendigt at fastlægge, fra hvilket tidspunkt sådanne beslutninger gælder.
- (7) For at undgå unødige byrder for skattemyndighederne bør en afgiftspligtig person, der beslutter at ophøre med at anvende en af særordningerne, imidlertid i et vist tidsrum udelukkes fra igen at deltage i den pågældende ordning.
- (8) Identifikationsmedlemsstaten er afhængig af de oplysninger, som den modtager fra den afgiftspligtige person, for at kunne holde registreringsoplysningerne i sin database opdateret. For at sikre, at databaserne straks opdateres, er det nødvendigt at fastlægge en frist for, hvornår den afgiftspligtige person, der anvender særordningerne, bør meddele enhver relevant oplysning om ophør eller ændring af virksomhed og om ændring af enhver allerede meddelt relevant oplysning.
- (9) En ikke-etableret afgiftspligtig person, der ønsker at gøre brug af en særordning, skal være tildelt et momsregistreringsnummer. For at undgå, at afgiftspligtige personer,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

- som allerede er momsregistreret, utilsigtet bruger særordningerne retroaktivt, skal det præciseres, fra hvilket tidspunkt særordningerne bør gælde.
- (10) For at undgå tvivl med hensyn til, hvilken medlemsstat, der har jurisdiktion bør det fastlægges, hvilken medlemsstat der kan udelukke en afgiftspligtig person fra at anvende en særordning. Omstændighederne under hvilke denne medlemsstat skal træffe afgørelse om eksklusion bør også fastlægges, ligesom det bør fastlægges fra hvilket tidspunkt den pågældende afgørelse gælder.
- (11) Spørgsmålet om, hvornår en ikke-etableret afgiftspligtig person, som anvender en af særordningerne, vil kunne anses for at have bragt sin virksomhed under den pågældende ordning til ophør bør præciseres ligesom spørgsmålet om hvornår en ikke-etableret afgiftspligtig person kan anses for til stadighed at undlade at overholde reglerne.
- (12) For at fremme overholdelse og undgå unødige byrder for skattemyndighederne bør en afgiftspligtig person, der er udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed har undladt at overholde reglerne, i et vist tidsrum udelukkes fra igen at deltage i disse ordninger.
- (13) I de tilfælde, hvor en afgiftspligtig person ophører med at anvende eller udelukkes fra en af særordningerne eller ændrer identifikationsmedlemsstat, bør det præciseres, at alle afgiftsmæssige forpligtelser vedrørende angivelsesperioder forud for ophøret, udelukkelsen eller ændringen skal afvikles med den medlemsstat, der var identifikationsmedlemsstat forud for ophøret, udelukkelsen eller ændringen.
- (14) Hver angivelsesperiode bør behandles særskilt, således at forbrugsmedlemsstatens kontrol lettes, og der bør kun ændres i den pågældende momsangivelse.
- (15) Af kontrollens hensyn er det hensigtsmæssigt at kræve, at ikke-etablerede afgiftspligtige personer indsender momsangivelser til identifikationsmedlemsstaten, selv når der ikke er leveret tjenesteydelser i angivelsesperioden. Det bør også præciseres, at det nøjagtige momsbeløb skal angives uden afrunding.
- (16) Det er for ændringer af momsangivelsen nødvendigt at fastlægge en frist for, hvornår angivelser skal indsendes elektronisk til identifikationsmedlemsstaten. Forbrugsmedlemsstater bør under alle omstændigheder kunne godtage eller anmode om relevante oplysninger direkte fra den afgiftspligtige person og foretage momsansættelser i overensstemmelse med deres nationale regler.
- (17) Hvis identifikationsmedlemsstaten ikke har euroen som sin valuta, bør ikke-etablerede afgiftspligtige personer være bundet af den pågældende medlemsstats afgørelse om, hvilken valuta der skal anvendes i alle momsangivelser under særordningerne.
- (18) Uden at det berører forbrugsmedlemsstaternes nationale regler om modregning af for store betalinger og med det ene formål at sikre, at særordningerne forvaltes effektivt af identifikationsmedlemsstaten, og undgå at pålægge både denne medlemsstat og forbrugsmedlemsstaterne en for stor administrativ byrde, bør det sikres, at afgiftspligtige personer ikke kan henvføre betalte momsbeløb til mere end én angivelse, hverken fra begyndelsen eller ved efterfølgende tilpasning.
- (19) I tilfælde af at ikke-etablerede afgiftspligtige personer undlader at betale, betaler for lidt eller betaler for meget, og for så vidt angår renter, bøder og andre ekstrakomkostninger er det vigtigt at fastlægge henholdsvis identifikationsmedlemsstatens og forbrugsmedlemsstaternes forpligtelser, således at momsoprævningen lettes, og at sikre, at der betales det korrekte beløb for de tjenesteydelser, der leveres under særordningerne.
- (20) De regnskaber, som ikke-etablerede afgiftspligtige personer fører, skal være tilstrækkeligt detaljerede til, at forbrugsmedlemsstaternes skattemyndigheder kan fastslå, om momsangivelsen er korrekt. Hvilke oplysninger disse regnskaber mindst skal indeholde bør derfor præciseres.
- (21) For at lette gennemførelsen af særordningerne og sikre, at tjenesteydelser, der leveres fra den 1. januar 2015 kan være omfattet af ordningerne, bør det være muligt for ikke-etablerede afgiftspligtige personer at indgive deres registreringsoplysninger i den medlemsstat, som de har udpeget som deres identifikationsmedlemsstat, fra den 1. oktober 2014.
- (22) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011⁽¹⁾ bør ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I gennemførelsesforordning (EU) nr. 282/2011 affattes afdeling 2 i kapitel XI således:

»AFDELING 2

Særordninger for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer (Artikel 358-369k i direktiv 2006/112/EF)

Underafdeling 1

Definitioner

Artikel 57a

I denne afdeling forstås ved:

- 1) »ikke-EU-ordningen«: den i direktiv 2006/112/EF, afsnit XII, kapitel 6, afdeling 2, fastlagte særordning for

⁽¹⁾ EUT L 77 af 23.3.2011, s. 1.

teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i Fællesskabet

- 2) »EU-ordningen«: den i direktiv 2006/112/EF, afsnit XII, kapitel 6, afdeling 3, fastlagte særordning for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser leveret af afgiftspligtige personer, der er etableret i Fællesskabet, men som ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten
- 3) »særordningerne«: »ikke-EU-ordningen« og/eller »EU-ordningen« afhængig af den relevante kontekst
- 4) »afgiftspligtig person«: en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i Fællesskabet, jf. artikel 358a, nr. 1), i direktiv 2006/112/EF, eller en afgiftspligtig person, der ikke er etableret i forbrugsmedlemsstaten, jf. artikel 369a, stk. 1, nr. 1), i nævnte direktiv.

Underafdeling 2

Anvendelse af EU-ordningen

Artikel 57b

Hvis den afgiftspligtige person, der anvender EU-ordningen, har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, er den medlemsstat, hvori hjemstedet for vedkommendes økonomiske virksomhed er etableret, identifikationsmedlemsstat.

Hvis en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, har etableret sin økonomiske virksomhed uden for Fællesskabet, men har mere end et fast forretningssted i Fællesskabet, kan den afgiftspligtige person i overensstemmelse med artikel 369a, stk. 2, i direktiv 2006/112/EF vælge en hvilken som helst medlemsstat, hvor vedkommende har et fast forretningssted, som identifikationsmedlemsstat.

Underafdeling 3

Anvendelsesområde for EU-ordningen

Artikel 57c

EU-ordningen gælder ikke for teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der leveres i en medlemsstat, hvor den afgiftspligtige person har etableret sin økonomiske virksomhed eller har et fast forretningssted. Leverance af disse tjenesteydelser angives til den pågældende medlemsstats kompetente skattemyndigheder i momsangivelsen i henhold til artikel 250 i direktiv 2006/112/EF.

Underafdeling 4

Identifikation

Artikel 57d

Meddeler en afgiftspligtig person identifikationsmedlemsstaten, at vedkommende agter at anvende en af særordningerne,

gælder den pågældende særordning fra den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal.

Hvis den første leverance af de tjenesteydelser, der skal omfattes af særordningen, finder sted før den i stk. 1 nævnte dato, gælder særordningen imidlertid fra datoen for den første leverance, forudsat, at den afgiftspligtige person senest den tiende dag i måneden efter den første leverance meddeler identifikationsmedlemsstaten, at virksomheden, der skal omfattes af særordningen, er påbegyndt.

Artikel 57e

Identifikationsmedlemsstaten identificerer en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, ved hjælp af vedkommendes momsregistreringsnummer, jf. artikel 214 og 215 i direktiv 2006/112/EF.

Artikel 57f

1. Hvis en afgiftspligtig person, der anvender EU-ordningen, ikke længere opfylder betingelserne i definitionen i artikel 369a, stk. 1, nr. 2), i direktiv 2006/112/EF, ophører den medlemsstat, hvor vedkommende er blevet identificeret, med at være identifikationsmedlemsstaten. Hvis den afgiftspligtige person stadig opfylder betingelserne for at anvende denne særordning, skal vedkommende for fortsat at kunne anvende ordningen som ny identifikationsmedlemsstat, angive den medlemsstat, hvor han har etableret sin økonomiske virksomhed eller, hvis den afgiftspligtige person ikke har etableret sin økonomiske virksomhed i Fællesskabet, en medlemsstat, hvor vedkommende har et fast forretningssted.

2. Hvis identifikationsmedlemsstaten ændres i henhold til stk. 1, gælder ændringen fra den dato, hvor den afgiftspligtige person ophører med at have hjemstedet for sin økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted i den medlemsstat, der tidligere var angivet som identifikationsmedlemsstaten.

Artikel 57g

En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, kan ophøre med at anvende den pågældende særordning, uanset om vedkommende fortsat leverer tjenesteydelser, der kan omfattes af denne særordning. Den afgiftspligtige person skal mindst 15 dage før udløbet af kalenderkvartalet inden det kalenderkvartal i hvilket vedkommende agter at ophøre med at anvende ordningen, underrette identifikationsmedlemsstaten herom. Ophøret får virkning fra den første dag i det efterfølgende kalenderkvartal.

Momsforpligtelser vedrørende levering af teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der opstår efter den dato, hvor ophøret fik virkning, afvikles direkte med den pågældende forbrugsmedlemsstats skattemyndigheder.

Hvis en afgiftspligtig person ophører med at anvende en særordning i overensstemmelse med stk. 1, udelukkes denne fra at anvende den pågældende ordning i enhver medlemsstat i to kalenderkvartaler regnet fra ophørsdatoen.

Underafdeling 5

Indberetningsforpligtelser

Artikel 57h

1. En afgiftspligtig person underretter senest den tiende dag i måneden efter ophøret eller ændringen elektronisk identifikationsmedlemsstaten om:

- ophør af vedkommendes virksomhed under en særordning
- enhver ændring af vedkommendes virksomhed under en særordning, der medfører, at vedkommende ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at anvende denne særordning og
- enhver ændring af de oplysninger, som tidligere er givet til identifikationsmedlemsstaten.

2. Hvis identifikationsmedlemsstaten ændres i overensstemmelse med artikel 57f, underretter den afgiftspligtige person begge de relevante medlemsstater om ændringen senest den tiende dag i måneden efter ændringen af hjemstedet eller forretningsstedet. Den afgiftspligtige person meddeler den nye identifikationsmedlemsstat de registreringsoplysninger, der er påkrævede, når en afgiftspligtig person anvender en særordning for første gang.

Underafdeling 6

Udelukkelse

Artikel 58

Hvis mindst et af de kriterier for udelukkelse, der er fastlagt i artikel 363 eller artikel 369e i direktiv 2006/112/EF opfyldes af en afgiftspligtig person, der anvender en af særordningerne, udelukker identifikationsmedlemsstaten denne afgiftspligtige person fra den pågældende ordning.

Kun identifikationsmedlemsstaten har kompetence til at udelukke en afgiftspligtig person fra at anvende en af særordningerne.

Identifikationsmedlemsstaten baserer sin afgørelse om udelukkelse på alle tilgængelige oplysninger, herunder oplysninger fra enhver anden medlemsstat.

Udelukkelsen får virkning fra den første dag i kalenderkvartalet efter den dag, hvor afgørelsen om udelukkelse sendes elektronisk til den afgiftspligtige person.

Hvis udelukkelsen imidlertid skyldes en ændring af hjemstedet for den økonomiske virksomhed eller et fast forretningssted, får udelukkelsen virkning fra den dato, hvor ændringen fandt sted.

Artikel 58a

En afgiftspligtig person, der anvender en særordning, og ikke i nogen forbrugsmedlemsstat har foretaget leverancer af de

tjenesteydelser, der er omfattet af den pågældende ordning, i en periode på otte på hinanden følgende kalenderkvartaler, formodes at være ophørt med sin afgiftspligtige virksomhed i den betydning, der er fastsat i henholdsvis artikel 363, litra b), og artikel 369e, litra b), i direktiv 2006/112/EF. Dette ophør udelukker ham ikke fra at anvende en særordning, hvis den afgiftspligtige person genoptager sin virksomhed under en af særordningerne.

Artikel 58b

1. Hvis en afgiftspligtig person er blevet udelukket fra en af særordningerne, fordi vedkommende til stadighed undlader at overholde reglerne for den pågældende ordning udelukkes denne person fra at anvende særordningerne i alle medlemsstater i otte kalenderkvartaler efter det kalenderkvartal, hvor den afgiftspligtige person blev udelukket.

2. En afgiftspligtig person anses for til stadighed at have undladt at overholde reglerne for en særordning jf. artikel 363, litra d), eller 369e, litra d), i direktiv 2006/112/EF i mindst følgende tilfælde:

- a) hvis identifikationsmedlemsstaten for tre umiddelbart foregående kalenderkvartaler har udstedt påmindelser til ham i henhold til artikel 60a og momsangivelsen ikke er indsendt for hver enkelt af disse kalenderkvartaler indenfor ti dage efter påmindelsen er blevet sendt.
- b) hvis identifikationsmedlemsstaten i henhold til artikel 63a har udstedt påmindelser til vedkommende for tre umiddelbart foregående kalenderkvartaler, og det fulde momsbeløb, der er angivet, ikke er blevet betalt af den afgiftspligtige person for hver enkelt af disse kalenderkvartaler indenfor ti dage efter påmindelsen er blevet sendt, medmindre det resterende skyldige beløb er mindre end 100 EUR for hvert kalenderkvartal
- c) hvis, den afgiftspligtige person, efter en anmodning fra identifikationsmedlemsstaten eller forbrugsmedlemsstaten og en måned efter en efterfølgende påmindelse fra identifikationsmedlemsstaten, har undladt at gøre de i artikel 369 og 369k i direktiv 2006/112/EF nævnte regnskaber elektronisk tilgængelige.

Artikel 58c

En afgiftspligtig person, der er blevet udelukket fra en af særordningerne, skal afvikle alle momsforpligtelser vedrørende levering af teydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser, der er opstået efter den dato, hvor udelukkelsen fik virkning, direkte med den pågældende forbrugsmedlemsstats skattemyndigheder.

Underafdeling 7

Momsangivelser

Artikel 59

1. Enhver angivelsesperiode som omhandlet i artikel 364 og 369f i direktiv 2006/112/EF er en selvstændig angivelsesperiode.

2. Hvis en særordning i overensstemmelse med artikel 57d, stk. 2, finder anvendelse fra datoen for den første levering, indsender den afgiftspligtige person en selvstændig momsangivelse for det kalenderkvartal, hvor den første leverance fandt sted.

3. Hvis en afgiftspligtig person har været registreret under begge særordningerne i løbet af en angivelsesperiode, indsender den vedkommende momsangivelser og foretager tilhørende betalinger til identifikationsmedlemsstaten for hver ordning for så vidt angår de leverancer, der er foretaget og for de perioder, som er dækket af ordningen.

4. Hvis identifikationsmedlemsstaten ændres i henhold til artikel 57f efter den første dag i det relevante kalenderkvartal, indsender den afgiftspligtige person momsangivelser og foretager tilhørende betalinger til både den tidligere og den nye identifikationsmedlemsstat for de leverancer, der er foretaget i de respektive perioder, hvor medlemsstaterne har været identifikationsmedlemsstat.

Artikel 59a

Hvis en afgiftspligtig person, der anvender en særordning ikke har leveret nogen tjenesteydelser under denne særordning i nogen af forbrugsmedlemsstaterne i løbet af en angivelsesperiode, indsender vedkommende en momsangivelse med anførelse af, at der ikke er foretaget nogen leverancer i den pågældende periode (en nulmomsangivelse).

Artikel 60

Beløbene på momsangivelser, der udarbejdes under særordningerne, må ikke afrundes til den nærmeste hele valutaenhed. Det nøjagtige momsbeløb skal angives og betales.

Artikel 60a

Hvis en momsangivelse ikke indsendes i overensstemmelse med artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, minder identifikationsmedlemsstaten elektronisk den afgiftspligtige person om dennes forpligtelse til at indsende en sådan momsangivelse. Identifikationsmedlemsstaten udsteder påmindelsen på den tiende dag efter fristen for, hvornår angivelsen skulle have været indsendt og underretter elektronisk de andre medlemsstater om, at en påmindelse er blevet udstedt.

Det påhviler den berørte forbrugsmedlemsstat at foretage eventuelle efterfølgende påmindelser og træffe eventuelle foranstaltninger til at fastsætte og opkræve moms.

Uanset eventuelle udstedte påmindelser og foranstaltninger foretaget af forbrugsmedlemsstaten, indsender den afgiftspligtige person momsangivelsen til identifikationsmedlemsstaten.

Artikel 61

1. Ændringer af tallene i en momsangivelse kan efter indsendelsen kun foretages gennem ændring af angivelsen og ikke ved tilpasning af en efterfølgende angivelse.

2. De i stk. 1 omhandlede ændringer indsendes elektronisk til identifikationsmedlemsstaten indenfor tre år fra den dato, hvor den oprindelige angivelse skulle have været indsendt.

Forbrugsmedlemsstatens regler om ansættelser og ændringer bevares imidlertid.

Artikel 61a

Hvis en afgiftspligtig person:

a) ophører med at anvende en af særordningerne

b) udelukkes fra en af særordningerne, eller

c) i overensstemmelse med artikel 57f ændrer identifikationsmedlemsstat,

skal den endelige momsangivelse og tilhørende betaling samt eventuelle ændringer af tidligere angivelser, eller for sen indsendelse af tidligere angivelser og tilhørende betalinger indsendes eller foretages til den medlemsstat, der var identifikationsmedlemsstat på tidspunktet for ophøret, udelukkelsen eller ændringen.

Underafdeling 8

Valuta

Artikel 61b

Hvis en identifikationsmedlemsstat, der ikke har euroen som valuta, bestemmer, at momsangivelser skal udarbejdes i dens nationale valuta, gælder dette for momsangivelser for alle afgiftspligtige personer, der anvender særordningerne.

Underafdeling 9

Betalinger

Artikel 62

En afgiftspligtig person foretager enhver betaling til identifikationsmedlemsstaten, jf. dog artikel 63a, stk. 3 og artikel 63b.

Momsbetalinger, der foretages af den afgiftspligtige person i henhold til artikel 367 eller 369i i direktiv 2006/112/EF, er specifikke for den pågældende momsangivelse, som er indgivet i henhold til nævnte direktivs artikel 364 eller 369f. Enhver efterfølgende tilpasning af de betalte beløb kan kun foretages af den afgiftspligtige person med henvisning til den pågældende angivelse og må ikke henføres til en anden angivelse eller tilpasses en efterfølgende angivelse. Hver betaling skal henvises til referencenummeret for den pågældende specifikke angivelse.

Artikel 63

En identifikationsmedlemsstat, der modtager et beløb, som er større end det, der følger af momsangivelsen i henhold til artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, tilbagebetaler det for meget betalte beløb direkte til den pågældende afgiftspligtige person.

Hvis en identifikationsmedlemsstat har modtaget et beløb for en momsangivelse, der efterfølgende konstateres at være ukorrekt, og den pågældende medlemsstat allerede har fordelt det pågældende beløb til forbrugsmedlemsstaterne, tilbagebetaler disse forbrugsmedlemsstater deres respektive del af det for meget indbetalte beløb direkte til den afgiftspligtige person.

Hvis for meget indbetalte beløb vedrører perioder frem til og med den sidste angivelsesperiode i 2018, tilbagebetaler identifikationsmedlemsstaten imidlertid den relevante portion af den tilsvarende del af det beløb, der er tilbageholdt i overensstemmelse med artikel 46, stk. 3, i forordning (EU) nr. 904/2010, og forbrugsmedlemsstaten tilbagebetaler det for meget betalte beløb fratrukket det af identifikationsmedlemsstaten tilbagebetalte beløb.

Forbrugsmedlemsstaterne underretter elektronisk identifikationsmedlemsstaten om disse tilbagebetalingsbeløb.

Artikel 63a

Hvis en afgiftspligtig person har indsendt momsangivelse i overensstemmelse med artikel 364 eller 369f i direktiv 2006/112/EF, men der ikke er foretaget nogen betaling, eller betalingen er mindre end det, der følger af momsangivelsen, minder identifikationsmedlemsstaten elektronisk den afgiftspligtige person på tiendedagen efter den dag, hvor betalingen senest skulle have fundet sted, i overensstemmelse med artikel 367 eller 369i i direktiv 2006/112/EF, om enhver udestående momsbetaling.

Identifikationsmedlemsstaten underretter elektronisk forbrugsmedlemsstaterne om, at påmindelsen er fremsendt.

Det påhviler den pågældende forbrugsmedlemsstat at foretage efterfølgende påmindelser og træffe foranstaltninger til at opkræve moms. Hvis sådanne efterfølgende påmindelser er blevet udstedt af forbrugsmedlemsstaten, betales den pågældende moms til denne medlemsstat.

Forbrugsmedlemsstaten underretter elektronisk identifikationsmedlemsstaten om, at der er blevet udstedt en påmindelse.

Artikel 63b

Hvis en momsangivelse ikke er indsendt, eller hvis en momsangivelse er indsendt for sent eller er ufuldstændig eller ukorrekt, eller hvis momsen betales for sent, skal alle renter, bøder eller andre omkostninger beregnes og fastsættes af forbrugsmedlemsstaten. Den afgiftspligtige person betaler sådanne renter, bøder eller andre omkostninger direkte til forbrugsmedlemsstaten.

Underafdeling 10

Regnskaber

Artikel 63c

1. For at anses for at være tilstrækkeligt detaljerede jf. artikel 369 og 369k i direktiv 2006/112/EF skal de regnskaber, som den afgiftspligtige person fører, indeholde følgende oplysninger:

- a) den forbrugsmedlemsstat, som tjenesteydelsen leveres til
- b) typen af leveret tjenesteydelse
- c) datoen for leveringen af tjenesteydelsen
- d) det afgiftspligtige beløb med angivelse af den anvendte valuta
- e) enhver efterfølgende forhøjelse eller nedsættelse af det afgiftspligtige beløb
- f) den anvendte momsats
- g) det skyldige momsbeløb med angivelse af den anvendte valuta
- h) datoen for og størrelsen af modtagne betalinger
- i) acountobeløb, der er modtaget inden leveringen af tjenesteydelsen
- j) hvis der er udstedt en faktura, fakturaoplysningerne
- k) kundens navn, hvis den afgiftspligtige person har kendskab hertil
- l) de oplysninger, der er anvendt til at fastslå, hvor kunden er etableret eller har sin bopæl eller sit sædvanlige opholdssted.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger registreres af den afgiftspligtige person for hver tjenesteydelse, der er leveret, på en sådan måde, at de straks kan gøres elektronisk tilgængelige.»

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2015.

Medlemsstaterne tillader dog, at ikke-etablerede afgiftspligtige personer fra den 1. oktober 2014 kan indgive de oplysninger, der kræves i henhold til artikel 360 eller 369c i direktiv 2006/112/EF med henblik på registrering under særordningerne for ikke-etablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester eller elektroniske tjenesteydelser til ikke-afgiftspligtige personer.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 9. oktober 2012.

På Rådets vegne

V. SHIARLY

Formand
